

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. stwierdził, że W. P., jako członek zarządu (...) spółki z o.o., zgodnie z art.116 oraz art.107 § 2 pkt 2 i 4 Ordynacji podatkowej, odpowiada solidarnie ze spółką oraz pozostałymi członkami zarządu tj. K. L., A. S., A. P. oraz M. P., za zaległości płatnika (...) spółki z o.o. z siedzibą we W. w łącznej wysokości 329.250,58 złotych, w tym należność główna w kwocie 203.481,88 złotych, koszty egzekucyjne w kwocie 161,70 złotych, należne odsetki za zwłokę naliczone na dzień wydania decyzji tj. 2 października 2013 r. w kwocie 125.607 złotych.

Organ rentowy wskazał, że odpowiedzialność za powyższe zaległości obejmuje zadłużenie z tytułu:

- nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne w okresie od grudnia 2007 r. do września 2008 r., od listopada 2008 r. do lipca 2009 r. w łącznej wysokości należności głównej 135.517,80 złotych, koszty egzekucyjne w kwocie 118 złotych wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji w kwocie 84.093 złotych;

- nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne w okresie od grudnia 2007 r. do lipca 2009 r. w łącznej kwocie należności głównej 57.333,15 złotych, koszty egzekucyjne w kwocie 32,10 złotych wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji w kwocie 35.043 złotych.

- nieopłaconych składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w okresie od grudnia 2007 r. do kwietnia 2008 r., od czerwca 2008 r. do lipca 2009 r. w łącznej kwocie należności głównej 10.630,93 złotych, koszty egzekucyjne w kwocie 11,60 złotych wraz z odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji w kwocie 6.741 złotych.

/decyzja k.117 - 119 akt ZUS/

W dniu 5 listopada 2013 roku W. P. odwołał się od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez stwierdzenie, że nie odpowiada jako członek zarządu (...) spółki z o.o. z siedzibą we W. solidarnie ze spółką oraz pozostałymi członkami zarządu, tj. K. L., A. S., A. P. oraz M. P. za należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Podniósł, że w okresie od 1 kwietnia 2007 r. do 30 czerwca 2009 r. pełnił funkcję członka zarządu ww. spółki, ale wówczas znajdowała się ona w dobrej kondycji finansowej, na co wskazuje choćby sprawozdanie finansowe za 2008 r. Skarżący wskazał, że w rozpatrywanym okresie nie było podstaw do wszczęcia postępowania układowego, a w konsekwencji postępowania upadłościowego. Zaznaczył, że członek zarządu odpowiada za zobowiązania spółki wymagalne w czasie pełnienia przez niego tej funkcji, gdy tymczasem zaprzestał on pełnienia swojej funkcji członka zarządu spółki zanim przytoczone w treści decyzji zobowiązania stały się wymagalne.

/odwołanie k.10 – 12/

Wyrokiem z dnia 10 listopada 2017 r. Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, zmienił zaskarżoną decyzję i stwierdza, że W. P. nie odpowiada jako członek zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. wraz ze spółką oraz pozostałymi członkami zarządu - K. L., A. S., A. P. oraz M. P. za zaległości płatnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne i na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 329.250,58 (trzysta dwadzieścia dziewięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt i pięćdziesiąt osiem setnych) złotych, na którą składa się należność główna 203.481,88 (dwieście trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt jeden i osiemdziesiąt osiem setnych) złotych, koszty egzekucyjne w kwocie 161,70 (sto sześćdziesiąt jeden i siedemdziesiąt setnych) złotych oraz odsetki za zwłokę naliczone na dzień wydania decyzji, tj. 2 października 2013 roku w kwocie 125.607 (sto dwadzieścia pięć tysięcy sześćset siedem) złotych (pkt 1) ; zasądził od Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych Oddziału we W. na rzecz W. P. kwotę 7.200 (siedem tysięcy dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/wyrok w aktach sprawy/

Wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi, po rozpoznaniu apelacji organu rentowego od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 10 listopada 2017 r., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Łodzi do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej. W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny wskazał, że ponownie rozpoznając sprawę, Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie w zakresie niezbędnym do poprawnej subsumpcji, uwzględniając zasadę rozkładu ciężaru dowodowego. Sąd Apelacyjny zaznaczył, że sytuacja W. P. zasadniczo różni się od sytuacji A. S., którego dotyczą wyroki Sądów Okręgowego i Apelacyjnego we W. (VIII U 5620/13 i III AUa 1549/16), a nadto, że w postępowaniach przed Sądami we Wrocławiu nie brał udziału W. P. oraz, że postępowanie w sprawie VIII U 5620/13, w żadnym zakresie, nie dotyczyło decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 2 października 2013 r.

/wyrok wraz z uzasadnieniem k.423 - 431 odwrot/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. została zawiązana na podstawie umowy spółki z dnia 18 września 2002 r. (sporządzoną Aktem Notarialnym, Repertorium A numer (...)) i w dniu 11 grudnia 2002 r. została wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.

/odpis z KRS k.552 - 568/

Z treści odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że w spornym okresie współnikami spółki byli :

- K. L.
- A. P.
- M. P.
- P. W.
- W. P.

/ odpis z KRS k.552 - 568/

Przedmiotem działalności spółki było świadczenie usług finansowych związanych z ubezpieczeniami oraz funduszami emerytalno – rentowymi – pośredniczenie w sprzedaży Otwartego Funduszu Emerytalnego – Pocztylion. Spółka składała się z oddziałów, które zajmowały się zawieraniem umów w ramach II filaru.

/ okoliczności bezsporne/

Kłopoty finansowe spółki były związane ze znacznym spadkiem sprzedaży oraz kosztami, jakie generował wynajmem biur. Sytuacja spółki była zła i pogarszała się od momentu zwolnienia wiceprezesa ds. finansów P. W.. W międzyczasie, ujawniały się zadłużenia wobec Urzędów Skarbowych i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem spółka nie odprowadzała, w ustaowych terminach i należnych wysokościach, podatków i składek za pracowników. Prowizja, która przychodziła od klientów, była zajmowana na poczet egzekucji, a pozostała część była wypłacana pracownikom, na podstawie listy prowizyjnej, ustalonej przez zarząd. Spółka utraciła płynność finansową, bo prowizja wystarczała na spłatę zaległości oraz części bieżących prowizji. Z uwagi na brak wypłacania wynagrodzenia pracownikom spółki oraz brak uiszczania należności za czynsz, w latach 2007 – 2009 przeciwko spółce wytaczano postępowania sądowe. Wnioskodawca, wspólnie z R. D., wypowiedali, zawarte przez spółkę, umowy o współpracę, a od 2008r. Spółka

przestała wypłacać wnioskodawcy, należne mu, **wynagrodzenie za pracę**, w następstwie czego wytoczył przeciwko spółce (pracodawcy) **pozew o zasądzenie należności z tytułu wynagrodzenia za pracę**. Skutecznie.

/zeznania: R. D. min.01:05:38 – o 1 : 3 9 : 38 rozprawy z dnia 16 października 2019 r. , płyta CD k.488 , K. L. min. 00:04:20 - 01:03:49 rozprawy z dnia 7 stycznia 2020 r. , płyta CD k.573 , K. P. (1) min.00:34:11 – 01:05:12 protokołu rozprawy z dnia 20 września 2016 r. , płyta CD k.165 w związku z zeznaniami min.00:11:31 - 00:42:01 rozprawy z dnia 24 lipca 2020 r. , odpis z KRS k.552 - 568/

W spornym okresie, spółka miała problemy z wypłacaniem wynagrodzenia pracownikom oraz regulowaniem należności podmiotom, świadczącym na jej rzecz usługi (w tym opłat za wynajem lokali czy też hoteli w związku z organizowanymi konferencjami). W związku z brakiem wypłaty wynagrodzenia pracownikom bądź też ich wypłacania z kilkumiesięcznym opóźnieniem znaczna ilość pracowników (w tym wnioskodawca) zwolniła się z pracy. (...) nie płaćła składek na ZUS, gdyż większość osób wykonywała powierzone im obowiązki w oparciu o umowy agencyjne.

/zeznania świadka G. T. min.01:39:38 – o 2 : 04 : 27 protokołu rozprawy z dnia 19 października 2019 r. , płyta CD k.488/

W związku ze złą sytuacją finansową spółki, wnioskodawca wspólnie z R. D. **wypowiadali zawarte przez spółkę umowy o współpracę**.

/zeznania R. D. min.01:05:38 – o 1 : 3 9 : 38 rozprawy z dnia 16 października 2019 r. , płyta CD k.488/

Decyzje w kwestiach finansowych oraz w zakresie wykonania określonych operacji finansowych, podejmował M. P.. Podczas spotkań członków zarządu, M. P. wskazywał, że kondycja finansowa spółki jest dobra. Spółka ponosiła zbyt wiele kosztów i z tej przyczyny popadła w złą sytuację finansową. Osobą odpowiedzialną za prowadzenie księgowości spółki był P. W.. Po jego zwolnieniu, sytuacja finansowa spółki uległa pogorszeniu, a obowiązki te zostały przejęte przez firmę zewnętrzną oraz M. P.. Wnioskodawca występował do M. P. z pytaniami o kondycję finansową firmy oraz w kwestiach dotyczących wynagrodzeń pracowników. Spółka nie składała sprawozdań finansowych począwszy od 2008 r., a jej problemy finansowe narastały z miesiąca na miesiąc.

/zeznania zainteresowanego K. L. min. 00:04:20 - 01:03:49 rozprawy z dnia 7 stycznia 2020 r. , płyta CD k.573/

Zarząd spółki nie przedstawiał udziałowcom spółki, pomimo ponagleń, żadnych dokumentów czy też sprawozdań finansowych, a odpowiedzialnymi za taki stan rzeczy byli: M. P. , A. P. oraz K. L.. Informacje na temat stanu finansowego spółki okazywały się niewiarygodne.

/zeznania świadka K. P. (1) min.00:34:11 – 01:05:12 protokołu rozprawy z dnia 20 września 2016 r. , płyta CD k.165 w związku z zeznaniami min.00:11:31 - 00:42:01 rozprawy z dnia 24 lipca 2020 r. , odpis z KRS k.552 - 568/

W okresie od kwietnia 2007 roku do czerwca 2009 roku W. P. pełnił funkcję wiceprezesa zarządu ww. spółki. We wskazanym okresie członkami zarządu byli także: M. P. , A. P. , K. L. , a także A. S..

/zeznania wnioskodawcy min.00:04:24 – 00:16:18 protokołu rozprawy z dnia 27 października 2017 r. , płyta CD k.366 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:38 – 00:24:03 protokołu rozprawy z dnia 28 listopada 2014 r. , płyta CD k.27 , zeznania wnioskodawcy min. 00:44:36 - 01:01:12 rozprawy z dnia 24 lipca 2020 r. w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:06:24 - 01:02:24 rozprawy z dnia 16 października 2019 r. , płyta CD k.488 , odpis z KRS k.552 - 568/

Na mocy prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu - IX Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 13 czerwca 2007 roku w Krajowym Rejestrze Sądowym jako wiceprezesa zarządu ww. spółki wskazano W. P..

/postanowienie k.24 – 25 akt ZUS/

Z dniem 15 lipca 2009 r. W. P. złożył rezygnację z pełnienia funkcji wiceprezesa zarządu spółki.

/pismo k.11 akt ZUS/

Wnioskodawca był odpowiedzialny za sprzedaż, w szczególności w okolicach K.. Zajmował się rekrutacją pracowników, szkoleniami podstawowymi oraz przesyłaniem dokumentów. Z uwagi na sposób prowadzenia spraw spółki, wnioskodawca podjął decyzję o rezygnacji z zajmowanego stanowiska.

/zeznania wnioskodawcy min.00:04:24 – 00:16:18 protokołu rozprawy z dnia 27 października 2017 r. , płyta CD k.366 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:38 – 00:24:03 protokołu rozprawy z dnia 28 listopada 2014 r. , płyta CD k.27 , zeznania wnioskodawcy min. 00:44:36 - 01:01:12 rozprawy z dnia 24 lipca 2020 r. w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:06:24 - 01:02:24 rozprawy z dnia 16 października 2019 r. , płyta CD k.488 , zeznania świadka A. S. min.00:03:22 – 00: 43 : 30 protokołu rozprawy z dnia 20 stycznia 2020 r. , płyta CD k.583 , odpis z KRS k.552 - 568/

W. P. otrzymywał wynagrodzenie prowizyjne, które było uzależnione od osiągniętych wyników sprzedaży. Po 2008 roku spółka zaprzestała wypłacać wnioskodawcy należne mu wynagrodzenie. Wnioskodawca nie występował o dokumentację księgową do firmy zajmującej się obsługą księgową spółki. **Wnioskodawca wytoczył przeciwko spółce powództwo o wypłatę wynagrodzenia , a umowę o współpracę wypowiedział w dniu 30 czerwca 2009 r.** Wnioskodawca pobiera emeryturę w wysokości 1 680,00 zł.

/zeznania wnioskodawcy min.00:04:24 – 00:16:18 protokołu rozprawy z dnia 27 października 2017 r. , płyta CD k.366 w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:02:38 – 00:24:03 protokołu rozprawy z dnia 28 listopada 2014 r. , płyta CD k.27, zeznania wnioskodawcy min. 00:44:36 - 01:01:12 , min. 01:04:22 rozprawy z dnia 24 lipca 2020 r. w związku z jego informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:06:24 - 01:02:24 rozprawy z dnia 16 października 2019 r. , płyta CD k.488/

W 2006 r. przychody ze sprzedaży wyniosły 4 313 760,00 zł, a strata netto 338 316,00 zł. W 2007 r. przychody ze sprzedaży wyniosły 2 916 218,83 zł , a strata netto 607 450,35 zł.

/sprawozdanie zarządu z działalności gospodarczej w 2007 r. k. 74/

Spółka za **rok 2007** złożyła do Krajowego Rejestru Sądowego **ostatnie sprawozdanie finansowe**. Po tej dacie, pomimo ponagleń Sądu Rejestrowego, spółka (...) pomimo **niewykreślenia z rejestru, nie składała sprawozdań finansowych za dalsze lata**. **Zmiany** w kapitale udziałowym spółki można prześledzić na podstawie pełnego wypisu z KRS i tak wysokość kapitału wyniosła:

- 2002 r. - 50.000 zł

- 2003 r. - 50.000 zł

- 2004 r. - 50.000 zł

- 2005 r. - 50.000 zł

- 2006 r. - 230.000 zł – 22.08.2006 r.- data zmiany

- 2006 r. - 242.500 zł – 21.11.2006 r. data zmiany

- 2007 r. - 242.500 zł

- 2008 r. - 500.500 zł -14.01.2008 r. data zmiany

- 2009 r. - 710.000 zł

- 2010 r. - 736.000 zł

Koniec roku 2007 r., był momentem, w którym spółka nie była w stanie spłacić wszystkich swoich zobowiązań. Posiadany przez nią majątek obrotowy pozwalał na pokrycie kosztów związanych z likwidacją oraz pokrycie części zobowiązań. Według dostępnych dokumentów zobowiązania, które spółka zaprzestała regulować to zobowiązania wobec ZUS. Pierwsze tego rodzaju zobowiązania wymagalne były z dniem 15 stycznia 2008 r.

/opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości R. P. k.335 – 343/

Zadłużenie spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia za okres od grudnia 2007 r. do lipca 2009 r. wyniosło 203 481,88 zł.

/zestawienie k.89 – 90 akt ZUS/

W stosunku do spółki toczyły się **postępowania egzekucyjne** prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków , które zostały umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

/odpis z KRS/

Postanowieniem z dnia 19 października 2012r. Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej VIII Wydział Gospodarczy ds. upadłościowych i naprawczych **oddalony został** wniosek o ogłoszenie upadłości spółki (...) Sp. z o.o.

/okoliczność bezsporna/

Wyrokiem Sądu O. we W. z dnia 27.06.2016r., w sprawie III U 5620/13 – z odwołań K. L., M. P. , A. S., A. S. został uwolniony od odpowiedzialności za zadłużenie spółki , jako członek zarządu spółki. Wyrokiem Sądu A. we W. w sprawie III AUa 1549/16 , apelacja oragnu rentowego, została oddalona.

/okoliczności bezsporne/

Wnioskodawca nie zwrócił się do Sądu Rejestrowego z prośbą o szczegółowe informacje na temat kondycji finansowej spółki , a w sprawie nie płaconych podatków i składek na ubezpieczenia społeczne, nie zwracał się do urzędu skarbowego ani zakładu (...) w tych kwestiach.

/okoliczności bezsporne, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 24 .07.2020r. płyta CD/

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, zeznań świadków , a także w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu rachunkowości, która nie była kwestionowana przez żadną ze stron niniejszego postępowania. Sąd czynił również ustalenia na podstawie zeznań zainteresowanych: K. L. , A. S. - w upadłości konsumenckiej, oraz wnioskodawcy jedynie w zakresie w jakim odnosili się oni do sposobu funkcjonowania spółki. Sąd uznał, bowiem, za niewiarygodne te zeznania w zakresie w jakim wskazywali oni ,że W. P. nie miał wiedzy , co do rzeczywistej kondycji finansowej spółki. Wprawdzie nie sposób wykluczyć ,że to właśnie M. P. miał pełną wiedzę , co do finansów spółki oraz , że swoim zachowaniem mógł wprowadzać w błąd swoich współpracowników , to jednak okoliczność ta jest niewystarczająca do stwierdzenia ,że wnioskodawca nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania powstałe w czasie pełnienia przez niego funkcji członka zarządu spółki. Z racji, bowiem, pełnionej funkcji , wnioskodawca nie tylko był uprawniony , ale wręcz zobowiązany do podejmowania stosownych działań , w tym, do uzyskania stosownych informacji o rzeczywistej kondycji finansowej spółki , czego jednak nie czynił. Co również istotne , w spornym okresie wnioskodawca był współnikiem spółki , a zatem i na tej podstawie powinien był on interesować się kondycją finansową spółki , w tym, z całą pewnością weryfikować twierdzenia M. P.. Nie ulega wreszcie wątpliwości ,że stan finansów **spółki od 2007 r.** był zły i fakt ten , zważywszy choćby na brak wypłacania wynagrodzenia i rozwiązywanie umów z pracownikami , czy też współpracownikami spółki, był z całą pewnością powszechnie znany wszystkim osobom ,które w jakikolwiek sposób współpracowały ze spółką (...) . Sąd Okręgowy , analizując zeznania świadków i stron, w tym wnioskodawcy, podkreśla okoliczność bezsporną

i , zdaniem Sądu dominującą: wnioskodawca , wspólnie z R. D., wypowiedakli , zawarte przez spółkę, umowy o współpracę, a od 2008r. wnioskodawcy przestano wypłacać należne mu wynagrodzenie, w następstwie czego wytoczył przeciwko spółce (pracodawcy) pozew o zasądzenie należności z tytułu wynagrodzenia za pracę. Te okoliczności implikują uprawnioną tezę , że wnioskodawca miał świadomość bardzo złej kondycji finansowej spółki, i skoro, w swojej sprawie, podjął działania , aby – uzyskać należne wynagrodzenie , to jako członek zarządu, miał obowiązek , wynikający z przepisów praw, tak racjonalnie i pragmatycznie, analizować także sytuację finansową spółki.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest nieuzasadnione.

Przede wszystkim podnieść należy, że W. P. nie zakwestionował wysokości zadłużenia zarówno z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, jak i zaległości na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Przedmiotem sporu była kwestia odpowiedzialności wnioskodawcy za zobowiązania (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału we W..

Zgodnie z treścią art. 31 ustawy z 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 266) do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio art. 107 § 1, 1a, § 2 pkt 2 i 4 i § 3, art.116, art.116a, art.117, art.118§1 i 2 oraz art.119 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.

Do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne (art.32 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych).

Do orzeczenia o odpowiedzialności członka zarządu Spółki za zobowiązania składkowe organ rentowy jest obowiązany wykazać jedynie okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania składkowego, które przerodziło się w zaległość składkową spółki oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko Spółce, bowiem ciężar wykazania którejkolwiek okoliczności uwalniającej odpowiedzialność, spoczywa na członku zarządu.

Do przyjęcia odpowiedzialności członka zarządu spółki za zobowiązania z tytułu nieopłacenia składek konieczne jest ustalenie, że

- 1) zobowiązania te powstały w czasie pełnienia przez niego obowiązków członka zarządu,
- 2) zobowiązania przerodziły się w zaległości spółki, których egzekucja okazała się bezskuteczna,

a ponadto nie zachodzi żadna z okoliczności egzoneracyjnych wskazanych w art.116§1 pkt 1 i 2 Ordynacji podatkowej.

Zgodnie z treścią art.116 § 1 Ordynacji podatkowej za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

- a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo
- b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

Odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu, oraz zaległości wymienione w art. 52 powstałe w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu (art.116 § 2 Ordynacji podatkowej). Przepisy dotyczące odpowiedzialności stosuje się również do byłego członka zarządu (art.116 § 4 Ordynacji podatkowej).

Przepis opisany powyżej stanowi wyjątek od zasady, że spółka kapitałowa odpowiada za swoje zobowiązania jedynie własnym majątkiem, inne zaś podmioty, w szczególności akcjonariusze (udziałowcy) czy też władze spółki, takiej odpowiedzialności nie ponoszą. W tym kontekście przepisy szczególne statuujące tego rodzaju wyjątkową odpowiedzialność winny być wykładane w sposób rygorystycznie ścisły, który nie prowadzi do rozszerzenia odpowiedzialności poza ramy przesłanek ustawowych.

Stosownie zaś do treści art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej członek zarządu spółki może uwolnić się od odpowiedzialności za zobowiązania spółki, gdy wykaże, że we właściwym czasie zgłosił wniosek o ogłoszenie upadłości lub niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy. Ciężar udowodnienia tej okoliczności został nałożony na członka zarządu, który powinien udowodnić, iż wniosek o upadłość złożył we właściwym czasie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 11 lutego 2003r. I SA/Łd (...) OSP 2004/5/69).

Przy ustalaniu, czy zgłoszenie wniosku o upadłość nastąpiło we właściwym czasie, należy ocenić czy wniosek o upadłość został złożony w takim czasie, aby wszyscy wierzyciele mieli możliwość uzyskania równomiernego, chociaż tylko częściowego, zaspokojenia z majątku spółki. Odpowiedzialność za zrealizowanie tego celu spoczywa na członkach zarządu spółki, oni są bowiem uprawnieni i zobowiązani do kontrolowania stanu finansów i majątku spółki oraz do zgłoszenia wniosku o upadłość lub otwarcie postępowania układowego, gdy zachodzą do tego podstawy. Każdy zatem z członków zarządu spółki powinien zadbać z należytą starannością o ochronę interesów wszystkich wierzycieli zagrożonych stanem niewypłacalności spółki i nie dopuścić, aby, niektórzy z wierzycieli, zostali zaspokojeni ze szkodą dla innych. Wniosek o ogłoszenie upadłości może być zatem uznany za zgłoszony we właściwym czasie, gdy wykazane zostanie, że zgłaszając go zarząd (członek zarządu) uczynił ze swej strony wszystko, by nie dopuścić do zniweczenia celu postępowania upadłościowego poprzez stworzenie sytuacji, w której tylko niektórzy wierzyciele są zaspokajani kosztem innych.

Subiektywne przekonanie członka zarządu, że, mimo niepłacenia długów, spółce uda się jeszcze poprawić kondycję, a więc przekonanie, że niespłacanie długów jest spowodowane przejściowymi trudnościami, nie ma znaczenia dla oceny przesłanki egzoneracyjnej członka zarządu od odpowiedzialności, jeżeli nie jest poparte obiektywnymi faktami uzasadniającymi ocenę, że spółka rzeczywiście miała szansę, w możliwym do przewidzenia, krótkim czasie, uzyskać środki na spłatę długów, co uzasadniałoby wstrzymanie się z wnioskiem o upadłość./tak Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 kwietnia 2018 r. I (...) 984/16 /

Przesłanka braku winy, o której mowa w art. 116 § 1 pkt 1 lit. b o.p. dotyczy zarówno winy umyślnej, jak i nieumyślnej, a tej ostatniej zarówno w postaci lekkomyślności, jak i niedbalstwa. O "braku winy", o którym mowa w art. 116 § 1 o.p., w sytuacji niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości można mówić jedynie wtedy, gdy członek zarządu spółki, przy zachowaniu wszelkiej należytej staranności podczas prowadzenia jej spraw, wniosku takiego nie złożył z przyczyn od niego niezależnych. Dla wykazania przesłanki egzoneracyjnej, o której mowa w art. 116 § 1 pkt 1 lit. b o.p. nie wystarczy subiektywne poczucie braku winy w niezgłoszeniu wniosku o upadłość. Brak takiej winy jest kategorią obiektywną i można się na niego powoływać jedynie w sytuacji, gdy członek zarządu nie miał żadnych możliwości prowadzenia spraw spółki, a brak tych możliwości wynikał z przyczyn od niego całkowicie niezależnych (np. obłożna choroba)./tak Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w O. z dnia 22 marca 2018 r,I SA/O. 23/18/

Fakt, że zaległości z tytułu składek, których z powodu braku majątku spółki nie można było wyegzekwować powstały z przyczyn niezależnych od członka zarządu, nie zwalnia go od odpowiedzialności określonej w art. 116 § 1 o.p./tak wyrok SN z dnia 6.07.2011 r, II UK 352/10/

Członek zarządu osoby prawnej, która stała się niewypłacalna, w rozumieniu przepisów prawa, nie może uwolnić się od odpowiedzialności za jej zobowiązania podatkowe, powołując się na potencjalną możliwość radykalnej poprawy rentowności firmy, nawet, jeżeli wykaże, że liczne, sensowne działania w tym kierunku podejmował./tak wyrok WSA w Gliwicach z dnia 14.07.2011 r (...) /GI (...)/

Rozważania Sądu w przedmiotowej sprawie dotyczyły ustalenia czy W. P. jako członek zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ponosi odpowiedzialność za zobowiązania tej spółki z tytułu nieopłaconych składek na rzecz ZUS w okresach wskazanych w treści zaskarżonej decyzji.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że bezspornym jest, iż, w spornym okresie, wnioskodawca pełnił funkcję członka zarządu wskazanej Spółki. Jednocześnie organ rentowy w toku postępowania wykazał bezskuteczność egzekucji. W przedmiotowej sprawie nie budziło wątpliwości, że W. P. jako członek zarządu nie złożył wniosku o upadłość. Wskazać należy, że za zaległości podatkowe czy też składkowe, spółki z ograniczeniem odpowiedzialności, odpowiadają solidarnie „całym swoim majątkiem, członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja przeciwko Spółce okaże się bezskuteczna, chyba, że członek zarządu wykazuje, że we właściwym czasie zgłoszono upadłość lub wszczęto postępowanie układowe, albo że nie zgłoszenie upadłości lub postępowania układowego, nastąpiły nie z jego winy, bądź wskaże on mienie z którego egzekucja jest możliwa (por. wyrok NSA w G. z 19 września 2003r. (...)/Gd 56/01 - program L.).

Nie ulega wątpliwości, iż zgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie, jest przesłanką ekskulpacyjną na podstawie, której członek zarządu może się uwolnić od odpowiedzialności za zobowiązania spółki. Ocena, czy upadłość zgłoszono we właściwym czasie, wymaga uprzedniego ustalenia, czy i kiedy zaprzestano płacenia długów lub czy i kiedy ujawniono, że majątek Spółki nie wystarczy na zapłacenie długów. W ocenie Sądu wnioskodawca z całą pewnością wiedział o złej sytuacji finansowej spółki w spornym okresie, a wskazuje na to całokształt okoliczności sprawy, w tym w szczególności brak wypłacania wynagrodzenia i rozwiązywanie umów z pracownikami, czy też współpracownikami spółki oraz toczące się postępowania egzekucyjne. Pomimo bardzo złej, stale pogarszającej się, sytuacji Spółki, odwołujący nie złożył wniosku o ogłoszenie upadłości, co jest bezsporne. W tej sytuacji zwolnienie członka zarządu od odpowiedzialności za zobowiązania spółki zależy od wykazania, że niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy. W sprawie niniejszej taka okoliczność również nie została wykazana na żadnym etapie postępowania.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wykazał, że egzekucja z majątku spółki okazała się bezskuteczna. Bezskuteczność egzekucji jest wykazana, gdy egzekucja z majątku spółki **w całości lub w części jest bezskuteczna**. Przesłankę bezskuteczności egzekucji można wykazać również na podstawie każdego dowodu wykazującego, że Spółka nie ma majątku, który pozawalałaby na zaspokojenie jej wierzyciela, który dochodzi swojej należności od członka zarządu Spółki. W ocenie Sądu Okręgowego, nie można zmuszać organu rentowego do działań pozbawionych racjonalności, aby wszczął i prowadził wszelkiego rodzaju postępowanie egzekucyjne przeciwko Spółce, skoro wykazał on takie okoliczności, z których można wnioskować, że egzekucja z majątku spółki byłaby całkowicie bezskuteczna (por. wyrok Sądu Najwyższego z 26 czerwca 2003 VCKN 416/2001 OSNC 2004/7-8/poz.128, orzeczenie Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1937r. IC 1927/36 Zbiór Urzędowy 1938 nr 4 poz.184, Uchwała Sądu Najwyższego z 15 czerwca 1999r. III CZP 10/99 - Monitor Prawniczy 1999/11 str 42, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 października 1994r I ACr 470/94 Prawo Gospodarcze 1995 nr 6 strona 28; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 18 stycznia 1994r ACr 1024/93 - Przegląd Orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Gdańsku 1994/2 strona 28; A.Szajkowski- Kodeks handlowy tom I s. 298 - komentarz- Wydawnictwo C.H.Beck/PWN Warszawa 1994; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 28 czerwca 2005r. VI ACa 231/2005).

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, iż, w spornym okresie, Spółka nie opłacała zobowiązań wobec organu rentowego. Wysokość zadłużenia Spółki, także, nie była sporna wobec wyliczeń organu rentowego, opartych na złożonych dokumentach. Bez wątpliwości wystąpiła także przesłanka odpowiedzialności W. P. jako członka zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w postaci bezskuteczności egzekucji przeciwko Spółce.

Reasumując, należy stwierdzić, że odwołujący nie zgłosił wniosku o upadłość Spółki, nie wykazał, że niezgłoszenie tego wniosku nastąpiło bez jego winy, nie wskazał również mienia, z którego możliwe byłoby zaspokojenie organu rentowego. W ocenie Sądu, brak jest zatem jakichkolwiek okoliczności, które zwalniałyby od odpowiedzialności W. P. za zobowiązania powstałe w spornym okresie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477 § 1 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył wnioskodawcy obowiązkiem zwrotu stronie przeciwnej kosztów zastępstwa procesowego. Przepis powyższy stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Orzekając o zwolnieniu wnioskodawcy z obowiązku ponoszenia kosztów zastępstwa procesowego, Sąd wziął pod uwagę, przede wszystkim, sytuację materialną wnioskodawcy, w tym uzyskiwanie niewysokich dochodów z tytułu emerytury - 1680 zł., przy, niekwestionowanym wymiarze przedmiotowego zadłużenia. Ponadto Sąd uwzględnił - wiek wnioskodawcy, który uniemożliwia mu dalszą, ewentualną aktywność zawodową, która mogłaby wesprzeć aktualne dochody. Podnieść należy, że nakład pracy pełnomocnika ZUS był obiektywnie niewielki przy prowadzeniu rozpoznawanej sprawy (choć Sąd ma świadomość - geograficznego utrudnienia, albowiem organ rentowy ma siedzibę we W., ale pełnomocnik ZUS, [zarówno organ rentowy czyli (...) Oddział we W., jak i pełnomocnik, ZUS r.pr. Z. R., byli powodzeni o terminie - videorozprawy w dniu 24 lipca 2020r. - dowody doręczeń zawiadomień o terminie videorozprawy k. 646 (dla (...) Oddział we W.), k. 647 (dla pełnomocnika r. pr Z. R.), a mimo to, pełnomocnik nie stawiał się w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu, na której - **videorozprawie** - był przesłuchiwany, zarówno świadek K. P. (2), jak i strona - W. P., w trybie art. 302 k.p.c). Ponadto, Sąd uwzględnił fakt, że wnioskodawca nie kwestionował faktu istnienia długu, czy też jego wysokości. W ocenie Sądu, powyższe okoliczności wypełniają dyspozycję **art. 102 k.p.c.** w zakresie uznania przedmiotowo-podmiotowy stan dotyczący wnioskodawcy jako - szczególnie uzasadniony wypadek - i przemawiają za nieobciążaniem wnioskodawcy obowiązkiem zwrotu organowi rentowemu kosztów zastępstwa procesowego.

S.B.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi (...) Oddział we W.